

Til børne- og ungeudvalget samt Område Amagers ledelse

Amager den 13. november 2014

Vedrørende: Ønske om Helhedsindsats for området omkring Sønderbro Skole

Sønderbro Skole har den seneste tid været igennem en usikker periode, og det er på den baggrund, at skolebestyrelsen skriver dette brev. Samtidig ønsker vi foretræde for udvalget for at få mulighed for at uddybe vores synspunkter.

Vi er fortsat meget bekymrede for skolen, og vi mener, at det er yderst vigtigt, at skolen og området som helhed får særligt fokus i den kommende tid for at undgå yderligere elevflugt, dårlig trivsel blandt elever og lærere og dårlige faglige resultater.

En kommende skoleleder på Sønderbro Skole står over for en massiv udfordring, og skolebestyrelsen er meget engageret i at være med til at sikre, at det er den rette, der bliver ansat. Vi vil på alle måder samarbejde med den kommende skoleleder om at sikre, at Sønderbro Skole får vendt den negative udvikling.

Vi mener, at der er flere områder, der bør få særlig opmærksomhed:

Helhedsindsats for området

Trivsel

Samarbejde skole-hjem

Helhedsindsats for området

For at sikre bedre trivsel og samarbejde i skole-hjem forholdet er der først og fremmest et påtrængende behov for at lave en helhedsindsats for området omkring Sønderbro Skole. Skolen ligger i et område med en del socialt belastede børn, der ikke får opbakning og støtte i hjemmet i forhold til, hvordan man opfører sig på skolen og klarer sig godt igennem en skoledag.

Vi ved, at kommunen er i gang med indsatsen ”Alle tiders Sønderbro”, men vi mener ikke, at man er i nærheden af at gøre nok. Alle fem pejlemærker – faglighed, ungdomsuddannelse, chancelighed, trivsel og tillid & attraktivitet – er udfordrede på Sønderbro Skole, og hvis man virkelig vil gøre en forskel og komme i mål med de pejlemærker, kræver det, at kommunen tør tænke nyt og arbejde med en helhedsorienteret indsats for området. Der er desværre en stigende tendens til at lægge mange opgaver ind i skolen, opgaver, der i bund og grund ikke er skolens område. Denne tendens er også gældende i Københavns Kommune, hvor samarbejdet mellem BUF og socialforvaltningen måske i højere grad handler om at lægge opgaverne og ansvaret fra sig, og i mindre grad handler om at se det enkelte barn og barnets behov.

En helhedsorienteret indsats i området, hvor man arbejder tæt sammen med fokus på at styrke ressourcerne i området, involvere familierne og tage sig godt af dem, der ikke kan selv, vil gøre en kæmpe forskel for skolen, der dermed har et godt netværk at samarbejde med, og kan bruge tiden på det, skolen skal, nemlig faglighed og

god undervisning. Området har i den grad brug for en god og stærk skole, hvor eleverne kan udfolde sig, hvis de skal have en chance for at bryde ud af det sociale mønster.

Alle tal viser, at på trods af mange års fokus, er der stadig for mange unge, der ikke får en ungdomsuddannelse, det er stadig de ufaglærtes børn, der forbliver ufaglærte, og børn opvokset i hjem med misbrug og forsømmelse, har dårlige chancer for at undgå et liv på overførselsindkomst. Hvis kommunen har ambitioner om at gøre en reel indsats for at vende udviklingen i vores lokalområde, så bakker vi op i skolebestyrelsen og ønsker et tæt samarbejde om at sikre, at området har en god, fagligt stærk skole, hvor eleverne kan møde gode rollemodeller og udvikle sig fagligt inden for skolens kreativt-musiske profil. Vi kan bare ikke gøre det alene.

Samarbejde skole-hjem

Dette fører til næste punkt, samarbejdet med forældrene. Trods mange socialt belastede familier i området er vi også en del ressourcestærke forældre, der gerne vil engagere os i skolen og også gør det. Vi løfter en uforholdsmæssig stor byrde nu og tager et for stort ansvar. Derfor ender mange med at melde fra, da de ikke (igen) gider at være de eneste forældre, der engagerer sig i skolen. Alle undersøgelser viser, at forældre, der bakker op om deres børns skolegang og er engagerede i skolen, er med til at øge trivlsen blandt eleverne og styrke skolen generelt.

Som forælder er det svært at stå med sine gode intentioner og lysten til at gøre en forskel, men manglende viden om, hvordan man gør. Når det altid er de samme få forældre, der skal sikre den sociale trivsel i klassen, så melder man på et tidspunkt fra og dyrker sine andre netværk uden for skolen i stedet. Hermed mister skolen ikke blot de ressource svage forældre, men også de ressource stærke, der ender med at give op. Det har den konsekvens, at der i mange hjem er en ligegyldighed over for skolen og en manglende lyst til at tage et medansvar for, at tingene fungerer.

I skolebestyrelsen tror vi på, at alle forældre vil det bedste for deres børn. Alle forældre er interesserede i, at deres børn klarer sig godt fagligt, trives og har gode venner. Der er et kæmpe potentiale i forældregruppen, som blot venter på at blive udnyttet. Men det kan ikke klares af en eller to forældre i hver enkelt klasse. Alle skal på banen. Der mangler en klar og tydelig strategi for, hvordan man i praksis vil engagere den meget differentierede forældregruppe, der er på Sønderbro Skole. Meget kan gøres på selve skolen, ved at investere tid og ressourcer i at styrke samarbejdet med alle forældre, men vi tror på, at endnu mere kan gøres, hvis man lader være med at se skolen løsrevet fra det lokalområde, den ligger i. Og netop derfor er en helhedsindsats forudsætningen for samarbejdet mellem skole og forældre, men også for elevernes trivsel på og uden for skolen.

Trivsel

Vi oplever, at der er store udfordringer med trivlsen på skolen. Skolen har en alt for stor del af elever, der trives dårligt og føler, at de bliver mobbet. Vi oplever, at det har store konsekvenser, især i indskoling, hvor en decideret elevflugt er i gang. Dette fører til classesammenlægninger, der fører til yderligere elevflugt – altså skruen uden ende. I skoleåret 13/14 mistede skolen 84 elever, heraf er over halvdelen stadig bosat i området. De har altså aktivt valgt Sønderbro Skole fra. Dette er et uforholdsmæssigt stort tal, der bør tages meget alvorligt. Den negative spiral ser desuden ud til at fortsætte ind i nuværende skoleår, hvor mange elever allerede har forladt os. Samtidig kan skolen kun rekruttere ca. halvdelen af de børn, der er bosat i skolens distrikt. Det er et lavt tal på Amager, der har en ret høj andel af børn i folkeskolen sammenlignet med resten af København.

Den dårlige trivsel ses ikke kun hos eleverne, men også i lærergruppen, hvor skolens eksploderende vikarbudget fortæller os, at alt for mange lærere har et stort sygefravær. I vores samtaler med lærere har vi oplevet, at mange føler sig presset, de er ikke blevet hørt, og de står med store udfordringer i klasserne, med ustyrlige elever, hvilket gør det svært at få respekt og indtage klasserummet, som den autoritet de er. Det giver uro, larm og ballade, hvilket er med til at forstærke den negative effekt med elevflugt. Lærernes trivsel bør tages lige så alvorligt som elevernes og bør få særligt fokus, så lærerne igen kan opleve glæde ved at gå på arbejde og få lov at gøre det, de er gode til, nemlig at undervise vores børn.

Vi har i skolebestyrelsen flere bud på, hvad der kan og bør gøres for at sikre god trivsel hos elever og lærere. Det er essentielt, at lærerne får generobret klasseværelset og får ro til at etablere en god klasserumskultur. Det kræver en klar og tydelig pædagogisk ramme, som både lærere og elever kan arbejde ud fra. Og vi mener at både skolens musisk-kreative profil og de nye tiltag i folkeskolereformen kan være med til at styrke den positive relation mellem elever og lærere. Men det kræver et overskud hos både ledelse (for at sætte de rette rammer), lærerne (for at kunne forberede sig sammen og samarbejde målrettet om den enkelte klasse og elev) og eleverne (for at kunne modtage en anderledes og mere kreativt udfordrende undervisningsform).

Som udgangspunkt tror vi, at det vil være gavnligt, hvis skolen lægger en tydelig linje i forhold til dårlig opførsel, grimt sprog, mobning og vold. Vi ser gerne en nul tolerance politik, så forældre og børn ikke er i tvivl om, at dette er en skole, hvor vi behandler hinanden ordentligt, taler pænt til hinanden og under ingen omstændigheder bruger vold som middel til at løse en konflikt. Lærerne skal klædes ordentligt på til at håndtere den type elever, der findes på Sønderbro Skole, ledelsen skal sætte en klar og tydelig linje og bakke lærerne op, og samarbejdet med forældrene skal styrkes, så de tager et medansvar for deres børn. Fokus på Sønderbro Skole bør være fagligheden og undervisningen, og der skal skabes en ramme, så lærerne igen kan bruge tid på netop det. Vi vil ikke være et socialt opbevaringssted for utilpassede børn og unge, hvor al tid går med konfliktløsning og brandslukning.

Med en styrket indsats omkring Sønderbro Skole kan det være, at skolen kunne ende med at blive et forbillede for, hvordan man kan vende udviklingen ved at tænke – og arbejde – helhedsorienteret.

Vi håber, at den seneste tids fokus på Sønderbro Skole ikke forsvinder, og at de løfter vi er blevet givet om, at man har stort fokus på at løse de udfordringer, der er på skolen lige nu, ikke forsvinder, når en ny skoleleder er ansat. Vores situation kræver en langsigtet strategi og indsats, og formentlig også en del ressourcer. Vi bakker op om alle tiltag, der kan løfte Sønderbro Skole ud af dyndet.

På vegne af skolebestyrelsen på Sønderbro Skole,

Christina Hartmann Nielsen, formand